

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

СЕКЦІЯ 3**РОЗВИТОК МОДЕЛІ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ.
МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО
ПОТЕНЦІАЛУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ****ВИЩА ШКОЛА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ -
ДОСВІД І ПРОФЕСІОНАЛІЗМ****Я.А. Голінська, Г.Й. Євдокимова**

Світовий і вітчизняний досвід вказує на принципові позитивні зміни в освітній системі, які пов'язані з підвищенням якості професійної діяльності викладачів.

На всіх етапах розвитку освіти проблема формування і розвитку педагогічної майстерності була і залишається актуальною, так як ефективність навчання і виховання підростаючого покоління, підготовки фахівців перебуває в прямій залежності від готовності і здатності викладача виконувати свої педагогічні функції.

Педагогічна майстерність - це соціально-педагогічне явище, яке акумулює в собі синтез педагогічної теорії і практики, якісну визначеність педагогічної діяльності викладачів, обумовлену культурно-історичним розвитком суспільства. Соціально-педагогічна практика свідчить про те, що бути майстром навчання - це не тільки природна особистісна спрямованість і бажання викладача, але також його професійний і соціальний обов'язок.

В теперішній час ускладнилися характер та зміст педагогічної діяльності викладачів ЗВО. Це пояснюється потребами особистості, суспільства і держави забезпечити висококваліфікованими конкурентоспроможними фахівцями всі галузі господарства і промисловості. Для успішного вирішення цього завдання викладачам необхідно не тільки володіти професійними знаннями та ерудицією в конкретних галузях знань, а й володіти прийомами і технологіями передачі цих знань студентам, забезпечити розуміння і засвоєння матеріалу. Тому невід'ємним компонентом професійної компетенції викладачів вищої школи стає педагогічна майстерність, яка значною мірою визначає рівень професіоналізму і можливість успішного здійснення навчально-виховного процесу.

Професійне становлення і розвиток викладача не закінчується в стінах одного навчального закладу, вона триває протягом усього періоду професійної діяльності. Безперервність професійної освіти педагога є необхідною передумовою розвитку його творчих здібностей та умовою сталого розвитку індивідуального педагогічного досвіду. Викладач є публічною людиною, все, що він робить, є відкритим для спостереження студентів та їхньої оцінки. У

кожному з напрямів діяльності виявляється або формальне ставлення викладача до неї, або його прагнення здійснювати роботу на якісному рівні. Ці високі вимоги до власної діяльності, креативність, критичність мислення і відрізняють викладача з високим рівнем педагогічної майстерності. Зростання професійної майстерності педагога йде більш інтенсивно, якщо:

- особистість займає активну позицію;
- практичний індивідуальний досвід осмислюється і з'єднується з соціальним та професійним досвідом;
- якщо в педагогічному колективі підтримується і заохочується творчий професійний пошук.

Тому одним з головних умов вдосконалення професійної майстерності викладача є підвищення його кваліфікації.

Існує безліч варіантів підвищення кваліфікації, більшість з яких мають дуже вузьку спрямованість і, на жаль, не завжди відповідають заявленим вимогам для викладачів. Адже дуже складно знайти місце, де будуть сконцентровані та систематизовані всі необхідні для викладача знання.

Вища школа педагогічної майстерності (ВШПМ) в Одеській національній академії харчових технологій, створена в 2007 року, допомагає викладачам у формуванні особистісного і професійного розвитку, в підвищенні ефективності навчально-виховного процесу та рівня педагогічної майстерності. Структура навчання відповідає вимогам підвищення кваліфікації викладачів і складається з двох етапів: теоретичного і практичного. ВШПМ дозволяє викладачам познайомитися з основними елементами педагогічної техніки: управлінням психоемоційним станом, а також розвитком виразної, грамотної мови. Отримані знання допомагають викладачам відточувати свою педагогічну майстерність, опановуючи педагогічну техніку. Головним завданням ВШПМ є усвідомлення слухачами необхідності використання педагогічної техніки. Технікою педагогічної майстерності необхідно володіти, і цьому можна навчитися: вивчати теоретичний матеріал, спостерігати, зіставляти, аналізувати, переймати все краще і позбавлятися від недоліків.

Отже, рівень педагогічної майстерності викладача вищої школи є важливим чинником навчально-виховного процесу, він позначається на результатах навчання студентів, на формуванні їх як особистостей. У свою чергу, розвиток педагогічної майстерності викладача тісно корелює з його ставленням до себе, вимогами до своєї діяльності, особистісними якостями. Можна вивчити свій фаховий предмет, можна мати систему психолого-педагогічних знань, але це не забезпечить відповідної майстерності. Майстром стає той, хто прагне цього, хто працює, хто осмислює власну діяльність, бо як стверджував К.Д. Ушинський, «передається думка, виведена з досвіду, але не сам досвід».

ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Шляхи забезпечення якості освітніх програм: змістовність відображення у публічному просторі процесу їх реалізації	
О.Л. Кірдан, О.П. Кірдан	259
Сертифікація ISO як шлях забезпечення якості вищої освіти: кейс Національного Фармацевтичного Університету	
А.А. Котвіцька, О.І. Назарко	262
Використання методики системного аналізу при викладанні дисципліни «Безпека життєдіяльності»	
В.І. Булюк, З.М. Сахарова	265
Ежекторна холодильна машина на бутані	
І.О. Подмазко, О.С. Подмазко, Н.О. Піщанська	268
Залучення студентів до науково-дослідницької роботи	
В.О. Волчок	270
Сторітеллінг у практиці викладання у ЗВО	
А.К. Д'яконова, Т.В. Стрікаленко	271
Роль емоційно-грального компоненту в навчальному процесі	
А.Л. Цикало, Ю.П. Чухрій	272
Сучасні вимоги до якості вищої освіти	
Т.А. Берегова	273
Практическая работа студентов как основа подготовки высококвалифицированных специалистов на кафедре Технологии вина и сенсорного анализа	
А.Л. Ходаков, О.В. Радионова	275
Методологія формування вибірки експертів для дескриптивного панельного сенсорного дослідження	
О.Б. Ткаченко, Н.В. Каменева, О.О. Тіглова, Т.С. Сугаченко	276
Формування та розвиток особистості студента у сучасній системі вищої освіти	
О.В. Радіонова, О.Б. Ткаченко, Ф.А. Трішин, Г.О. Саркісян	279
Методика викладання Кріогенної техніки: лабораторний практикум	
М.Б. Кравченко	282
Деякі аспекти методики викладання курсу «Програмування мобільних пристроїв» у ВНЗ	
Н.В. Слушна	284
Особливості вивчення методики розробки систем керування з нейрорегуляторами	
О.О. Гурський	285
Актуальні тенденції в дизайні інтер'єру	
С.Є. Польова	286
Вища Школа Педагогічної Майстерності - досвід і професіоналізм	
Я.А. Голінська, Г.Й. Євдокимова	288
Професійна компетентність викладача - ефективна підготовка майбутніх фахівців	
Л.К. Овсянникова, С.С. Орлова	290